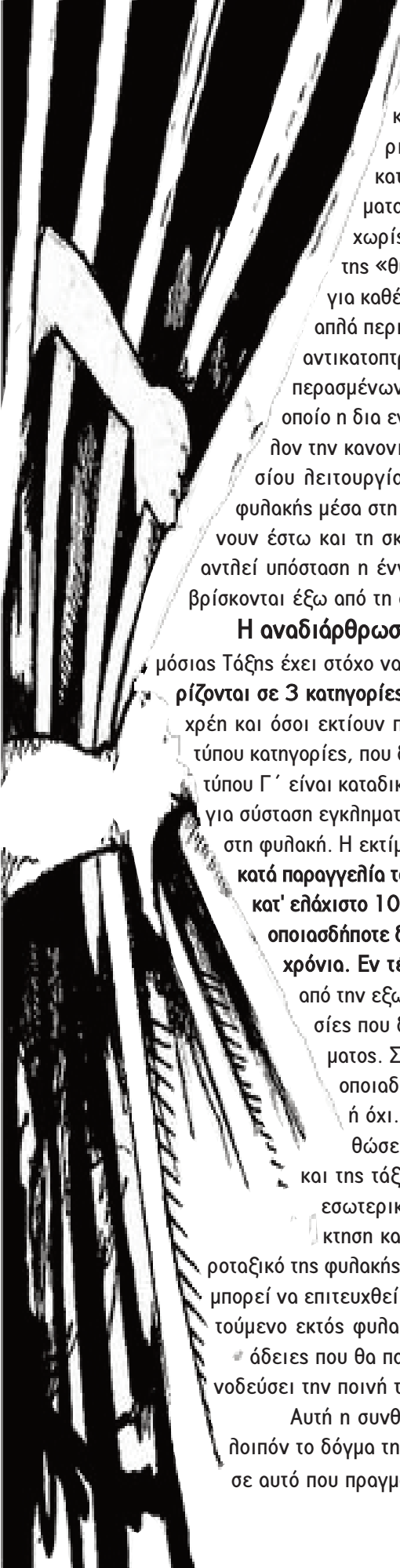

ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΚΑΘΕ ΦΥΛΑΚΗΣ (ΥΨΙΣΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Η' ΜΗ) ΚΑΝΕΙΣ ΔΕ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Έλεγχος και επιβολή. Η στρατηγική εφαρμογή του δόγματος μηδενικής ανοχής ως αιχμή του δόρατος στην προσπάθεια των κυριάρχων να επαναρρυθμίσουν το σύνολο των κοινωνικών σχέσεων αποκτά σάρκα και οστά. Οι μετανάστες εγκληματίες σε σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οροθετικές πόρνες διαπομπεύονται δημόσια, πογκρόμ κατά πλανόδιων μικροπωλητών, επιστρατεύσεις απεργών, αστυνομοκρατία στις Σκουριές Χαλκιδικής, σωρηδόν έφοδοι σε σπίτια αναρχικών, αλληπάλληλες εκκενώσεις καταλήψεων. Το νέο κοινωνικό συμβόλαιο συντάσσεται και αυτή τη φορά χωρίς ψιλά γράμματα: το νεοφιλελεύθερο έμπνευσης προτσές της αφαιμάξης του τόπου πρέπει να συνεχίσει χωρίς την παραμικρή διαταραχή στη διεξαγωγή του, τυλιγμένο πάντα με το εξωραϊστικό σάβανο της «θυσίας για την εθνική σωτηρία». Το μήνυμα πλέον σαφές και ηχηρό, παραδειγματική τιμωρία για καθέναν που θα επιχειρήσει να διασαλεύσει την ομαλή ροή της λεηλασίας καθώς και για όποιον απλά περισσεύει από τις δημοκρατικές διαδικασίες που καλούνται να την εκλογικεύσουν. Οι όποιοι αντικατοπτρισμοί του παρελθόντος τροφοδοτημένοι από τις παραχωρήσεις του κράτους πρόνοιας των περασμένων δεκαετιών διαλύονται βίαια από τις προσταγές ενός κράτους έκτακτης ανάγκης για το οποίο η δια εγκληματίου τιμωρία δεν επαρκεί πια για να εξασφαλίσει την έντρομη συναίνεση, πόσο μάλλον την κανονικότητα και ησυχία στο εσωτερικό των φυλακών. Άρα σειρά έχει η αναθεώρηση του πλαισίου λειτουργίας των κολλαστηρίων που ακούν στο όνομα σωφρονιστικά καταστήματα. Η ίδρυση μιας φυλακής μέσα στη φυλακή. Η φυλακή άλλωστε αποτελεί το υπαρκτό παράδειγμα του τι περιμένει όσους κάνουν έστω και τη σκέψη να παρανομήσουν. Οι φυλακισμένοι αποτελούν το υποκείμενο εκείνο από το οποίο αντλεί υπόσταση η έννομη κοινωνία των έξω. Συνοψίζουν όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που δεν έχουν όσο βρίσκονται έξω από τη φυλακή (οι τίμιοι, οι νομιμόφρονες και οι «καλοί» – άλλωστε οι «κακοί» είναι μέσα).

Η αναδιάρθρωση στις φυλακές που επιχειρείται με τη σύμπραξη των υπουργείων Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης έχει στόχο να εντείνει την ποινική σωφρονιστική αντιμετώπιση των κρατουμένων. **Οι φυλακές θα χωρίζονται σε 3 κατηγορίες, τύπου Α', Β', Γ'.** Σε καταστήματα τύπου Α' θα κρατούνται υπόδικοι και κατάδικοι για χρέη και όσοι εκτίουν ποινές φυλάκισης έως 5 χρόνια, ενώ στις φυλακές τύπου Β' αυτοί με κακουργηματικού τύπου κατηγορίες, που δεν επισύρουν όμως ισόβια κάθειρξη. Οι κρατούμενοι που προορίζονται για τα καταστήματα τύπου Γ' είναι καταδικασθέντες και κατηγορούμενοι με βάση τον αντιτρομοκρατικό νόμο, όσοι έχουν καταδικαστεί για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και κρατούμενοι που φέρονται να συμμετέχουν ή και να υποκινούν στάση στη φυλακή. Η εκτίμηση επικινδυνότητας του κρατουμένου ώστε να μεταφερθεί σε φυλακές τύπου Γ' γίνεται κατά παραγγελία του εισαγγελέα εκτέλεσης ποινών. **Οι κρατούμενοι σε καταστήματα τύπου Γ' θα κρατούνται κατ' ελάχιστο 10 χρόνια χωρίς να έχουν δικαίωμα άδειας. Περιορίζονται τα επισκεπήριά τους, στερούνται οποιασδήποτε δημιουργικής δραστηριότητας, το μεροκάματο, με αποκρύφωμα τις άδειες για 10 έως 20 χρόνια. Εν τέλει δικαιούνται 1 ώρα προαυλισμό τη μέρα.** Σχετικά με την φρούρηση οι μπάτσοι εκτός από την εξωτερική φύλαξη αποκτούν αρμοδιότητες (απόρρητες δήμενες για λόγους ασφαλείας και εξουσίες που δεν δημοσιεύονται στο ΦΕΚ) και στο εσωτερικό των φυλακών με τη σύσταση ειδικού σώματος. Σε όλα τα παραπάνω **θεσμοθετείται και το ρουφιανιλίκι** για όσους επιθυμούν να καρφώσουν οποιαδήποτε πληροφορία σχετική με την τρομοκρατική οργάνωση που αφορά συγκρατούμενό τους ή όχι. Η επιβράβευση της ρουφιανιάς μπορεί να μειώσει την ποινή του ρουφιάνου ή να κατορθώσει και την υπό όρους αποφυλάκισή του. Όπως είπαμε ο πόλεμος για την επιβολή του νόμου και της τάξης στοχεύει στο να λάβει καθολική υποστήριξη από τους εκμεταλλευόμενους. Πρέπει να εσωτερικευθεί ως χρέος του καθενός να αναλάβει ενεργό ρόλο σ' αυτόν τον πόλεμο για την ανάκτηση και αποκατάσταση της νομιμότητας. Μια νομιμότητα η οποία δεν περιλαμβάνει μόνο το χωροταξικό της φυλακής αλλά εκτείνεται σε όλο το χωροχρονικό της ζωής του κρατουμένου. Αυτό συμπληρωματικό μπορεί να επιτευχθεί με τη νέα ρύθμιση που περιλαμβάνει την **τοποθέτηση ηλεκτρονικού βραχιολιού** στον κρατούμενο εκτός φυλακής, κάτι που θα επιτρέπει την 24ωρη παρακολούθησή του. Θα μπει σε εφαρμογή στις άδειες που θα παίρνει από τη φυλακή ή και ακόμα, με τη διεύρυνση του νομικού πλαισίου, μπορεί να συνοδεύσει την ποινή του κατ' οίκον περιορισμού.

Αυτή η συνθήκη που διαμορφώνεται πρέπει να επικρατήσει σε κάθε κοινωνικό χώρο και πεδίο. Έτσι λοιπόν το δόγμα της μηδενικής ανοχής απογυμνώνεται και μέσα στη συνθήκη του εγκληματίου μετουσιώνεται σε αυτό που πραγματικά είναι:

**απομόνωση - εξατομίκευση,
απόλυτος έλεγχος
και φόβος.**

Με το νέο δικαστικό – σωφρονιστικό νομοσχέδιο επιχειρείται η **αναδιάρθρωση των φυλακών τόσο σε επίπεδο χωροταξικό, όσο και σε επίπεδο σχέσεων**. Ακόμα και μέσα από το πνιγρό περιβάλλον της φυλακής, οι κρατούμενοι σηκώνουν το ανάστημα, αρθρώνουν λόγο ενάντια στην καταπίεση, οργανώνουν δυναμικές κινήσεις. Ο λόγος και η δράση τους πολλές φορές έχει προκαλέσει αλυσιδωτές αντιδράσεις πυροδοτώντας πράξεις αντίστασης σε όλες τις φυλακές της χώρας. Ένα γεγονός που δεν μπορεί παρά να αναγνωριστεί ως υψίστης σημασίας, αφού ανοίγει τη δίοδο επικοινωνίας και ζύμωσης με τους εκτός των τειχών, το θεμέλιο λίθο της αλληλεγγύης. Πιο συγκεκριμένα, το νομοσχέδιο έρχεται σε μία περίοδο που οι αναρχικοί σύντροφοι κρατούμενοι όχι μόνο δεν καταθέτουν τα όπλα αλλά παραμένουν στην πρώτη γραμμή του αγώνα, διαχέοντας το λόγο τους στο κίνημα, ενημερώνοντας τακτικά για τις συνθήκες κράτησης καθώς και για γεγονότα καθημερινότητας της φυλακής που διαφορετικά δε θα γίνονταν γνωστά.

Η κατηγοριοποίηση και ο διαχωρισμός των κρατουμένων ως προς το βαθμό επικινδυνότητάς τους σε τύπου Α, Β και Γ (υψίστης ασφαλείας) σηματοδοτεί πολλές από τις βλέψεις της κυριαρχίας. Αναφορικά με τους τύπου Α, διαφαίνεται μία διάθεση για αύξηση των κατηγορούμενων γύρω από παρανομίες οικονομικής φύσεως, ενώ με προσθήκες στο νόμο, όπως για «εγκλήματα κατά της περιουσίας και της ιδιοκτησίας», **στοχοποιούνται τα χαμηλότερα ταξικά στρώματα**, άστεγοι – μετανάστες καθώς και οι καταλήψεις που στεγάζουν εκατοντάδες κόσμου χωρίς άλλη εναλλακτική λύση στέγασης. Η δυνατότητα επίσης που δίνεται σε αυτή τη κατηγορία (μέσω της επιστροφής ποσού της αρχικής οφειλής) για μείωση των κατηγοριών ή και της ποινής τους, επί της ουσίας αποκλείει τους όποιους μικροοφειλέτες μπορεί να προέρχονται από χαμηλότερες τάξεις, ενώ δίνει προνόμια στους όποιους μεγαλοκαπιταλιστές κατηγορούνται για παραβάσεις φορολογικού χαρακτήρα, διασπάθιση δημοσίου χρήματος κ.ο.κ. Για τους κρατούμενους τύπου Γ, επιχειρείται η αποξένωσή τους από την υπόλοιπη κοινωνία με τη διάκρισή τους ως τη χειρότερη κατηγορία κακοποιών. Η απομόνωση και η στέρηση της επικοινωνίας με τους έξω έχει ως πρωταρχικό στόχο την **κάμψη της αγωνιστικής τους στάσης**, όπως επίσης και τη φίμωσή τους σε σχέση είτε με ζητήματα φυλακής ή με ζητήματα κοινωνικού χαρακτήρα για τα οποία αυτοί παρεμβαίνουν.

Εν γένει η δημιουργία φυλακής τύπου Γ αποβλέπει στην **ενστάλαξη του φόβου** σε όλους τους κρατούμενους δημιουργώντας την απειλή μίας περαιτέρω στέρησης της ελευθερίας τους (φυλακή μέσα στη φυλακή), εάν και εφόσον αυτοί αντισταθούν στις απάνθρωπες συνθήκες κράτησής τους. Νέα λευκά κελιά για να χωρέσουν όσους αγωνίζονται μέσα σε αυτήν, τους αναρχικούς και τους εγκληματίες. Βέβαια ο παραδειγματισμός που το δόγμα υψίστης ασφαλείας προσφέρει ξεπερνά τα τείχη των φυλακών, επεκτείνεται και σε όποιον-α αγωνίζεται και αντιστέκεται με αξιοπρέπεια, αφού τα λευκά κελιά θα είναι εκεί να θυμίζουν ποιο είναι το τίμημα αυτής της αγωνιστικής τους στάσης. Αποβλέπει επίσης στο **διαχωρισμό ποινικών – πολιτικών κρατουμένων**, τη δυνατότητα σύναψης σχέσεων και τη δημιουργία κοινοτήτων αγώνα, κάτι που όπως διαφαίνεται μέσα από τα τελευταία χρόνια δυναμικών κινητοποιήσεων είναι κτήμα των κρατουμένων. Στοχεύει στον αφανισμό του αναρχικού, εξεγερτικού, επαναστατικού στοιχείου από το κοινωνικό πεδίο της φυλακής και την τοποθέτηση του σε καθεστώς καραντίνας, ανενεργού μακριά και από άλλους κρατούμενους αλλά και από το κίνημα εκτός των φυλακών.

Παραδείγματα από το εξωτερικό

Φυλακές υψίστης ασφαλείας υπάρχουν σήμερα σε πολλές χώρες, ενίοτε με διαφορετικές ρυθμίσεις, όμως με κοινές αρχές, βασίζονται, δηλαδή, στην απομόνωση και στην αισθητηριακή στέρηση του κρατουμένου. Είναι η απάντηση των κρατικών μέσων καταστολής των δυτικών χωρών με δημοκρατικά καθεστάτα σε πολιτικά κινήματα. Πιο γενικά η φυλακή σε μια καπιταλιστική κοινωνία, συντελεί στη σταθερή αναπαραγωγή της κυριαρχίας σε όλα τα επίπεδα. Από την διαχείριση της εργατικής δύναμης μέχρι την επιβεβαίωση της ιδεολογίας της ιδιοκτησίας και από την εδραίωση της εξουσίας έως την επιβολή της τιμωρίας όταν κάποιος αμφισβητεί έμπρακτα τους νόμους της.

Σε τέτοιου είδους φυλακές κρατήθηκαν τα μέλη της RAF (Γερμανία), της Action Directe (Γαλλία) και άλλων ένοπλων οργανώσεων κάτω από ειδικές σωφρονιστικές συνθήκες. Όσο προχώρησαν ενάντια στην «τρομοκρατία», τόσο αναπτύχθηκαν και τα μέτρα κράτησης για αυτούς που θεωρούνται οι πιο επικίνδυνοι για την «δημόσια ασφάλεια» αλλά και την εύρυθμη λειτουργία της φυλακής. Στην Ισπανία η δημιουργία του καθεστώτος FIES την δεκαετία του '90 ήταν μια ξεκάθαρη απάντηση στις εξεγέρσεις μέσα στις φυλακές ενάντια στις συνθήκες κράτησης. Στις Η.Π.Α., που η φυλάκιση είναι πιο μαζική (1% του πληθυσμού είναι σε φυλακή), μία φυλακή μέσα στην φυλακή είναι απαραίτητη για την κυριαρχία ώστε να μπορέσει να διαχειριστεί τον τεράστιο αριθμό των κρατουμένων που υπάρχουν μέσα σε αυτές.

Αυτά τα μοντέλα φυλακών υψίστης ασφαλείας διαφοροποιούνται από άλλα παραδείγματα απομόνωσης ή αυστηρών συνθηκών κράτησης που μπορούμε να δούμε κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα ή του Μεσαίωνα. Δεν αποτελούν μια μαύρη, βρώμικη τρύπα με ποντίκια πάνω σε ένα πύργο αλλά μοντέρνα κελιά των οποίων οι πόρτες ανοίγουν ηλεκτρονικά, που το κρεβάτι, το γραφείο, η καρέκλα και η τουαλέτα είναι μια ενιαία σιδερένια κατασκευή και που κάθε γωνία επιτηρείται από κάμερες. (π.χ. φυλακές Supermax – Η.Π.Α.)

Αγώνες εντός των τειχών

Οι φυλακισμένοι των ελληνικών κολλαστηρίων, μέσα από τους αγώνες τους, δεν σταματούν να σπάνε τα τείχη της απομόνωσης και να χαράζουν τον δρόμο για μια ζωή με αξιοπρέπεια και ελευθερία. Από τη φλόγα της εξέγερσης τον Απρίλιο του 2007 μέχρι τους πρόσφατους αγώνες των κρατουμένων του νοσοκομείου Κορυδαλλού, οι όμηροι των φυλακών δεν σταματούν να αποδεικνύουν πως το πάθος για την ελευθερία είναι πιο δυνατό από τα ορατά ή αόρατα κάγκελα της αιχμαλωσίας.

Με αφορμή τον ξηλοδαρμό του αναρχικού Γιάννη Δημητράκη, στις 23 Απριλίου 2007, οι κρατούμενοι των φυλακών Μαλανδρινού ενώνουν τις δυνάμεις τους και πολεμούν τον κοινό εχθρό. Η εξέγερση εξαπλώνεται στα κάτεργα του Κορυδαλλού, της Λάρισας, της Κέρκυρας, του Ναυπλίου, της Πάτρας, της Κομοτηνής, των Τρικάλων, των Χανίων και της Αλικαρνασσού. Η βίαιη καταστολή που ακολούθησε με εισβολές ΜΑΤ και ΕΚΑΜ δεν ήταν ικανή να κάμψει το αγωνιστικό τους πνεύμα. Τον Νοέμβριο του 2008 ξεκινάει η μαζικότερη αποχή συσσιτίου που έχει υπάρξει στα ελληνικά κολλαστήρια, την οποία ακολούθησε σταδιακή απεργία πείνας περισσότερων από 3000 κρατουμένων με συνολική διάρκεια 18 ημερών. Τον Μάρτη του 2009 η αγωνίστρια Κατερίνα Γκουλιώνη βρίσκεται νεκρή κατά τη διάρκεια πειθαρχικής μεταγωγής. Οι συγκρατούμενές της παραδίδουν στις φλόγες την Β' πτέρυγα των φυλακών Θήβας. Από τη μαζική απόδραση των 11 από τις φυλακές Τρικάλων μέχρι τη φυγή των αγωνιστών Μαζιώτη, Ρούπα, Σακκά και Ξηρού ένα πράγμα παραμένει βέβαιο, ότι όσο υπάρχουν φυλακές θα υπάρχουν και δραπέτες. Δεν θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε στις νικηφόρες απεργίες πείνας των συντρόφων Σακκά (38 ημέρες) και Στρατούλη (60 ημέρες), την απεργία πείνας και δίψας των συντρόφων του δικτύου αναρχικών κρατουμένων καθώς και το κύμα αλληλεγγύης που τις συνόδευσε, υπογραμμίζοντας τώρα και για πάντα ότι κάθε αγώνας εντός των τειχών είναι και δικός μας. Να σημειωθεί ότι τα τελευταία χρόνια αδιάλειπτα οι κρατούμενοι των φυλακών της χώρας πραγματοποιούν αγώνες ενάντια στις συνθήκες κράτησής τους.

Εν' όψει της ψήφισης του νομοσχεδίου, οι κρατούμενοι των φυλακών Κορυδαλλού, Κέρκυρας και Δομοκού προχωρούν σε επαναλαμβανόμενες στάσεις από τις 24/3 με καθολική σχεδόν συμμετοχή, τονίζοντας για πολλοστή φορά τις ήδη απόλυτα δυσμενείς συνθήκες κράτησής τους.

«Οι κρατούμενοι σε όλες τις φυλακές ενώνουμε την φωνή μας και διεκδικούμε τα δικαιώματα και την αξιοπρέπειά μας. Απαιτούμε να αποσυρθεί το νέο φασιστικό νομοσχέδιο για την λειτουργία μιας φυλακής μέσα στη φυλακή... Να σταματήσει η κατηγοριοποίηση των κρατουμένων. Όλοι οι κρατούμενοι έχουμε ίσα δικαιώματα... Τα κονδύλια για την κατασκευή – μετατροπή των φυλακών υψίστης ασφαλείας να χρησιμοποιηθούν για την βελτίωση συνθηκών κράτησης (ελληείψεις συσσιτίου, θέρμανση, νερού, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης).»

απόσπασμα από κείμενο κρατούμενων που ξεκίνησαν κινητοποιήσεις

Βρισκόμαστε ενώπιον της πιο ωμής συμβολικής συμπύκνωσης της εκδικητικότητας του κράτους απέναντι τόσο στους ορκισμένους του πολέμιους αλλή και τελικά απέναντι σε οποιονδήποτε απειλεί την εύρυθμη λειτουργία του εκμεταλλευτικού οικοδομήματος ή ακόμα και του μη-χώρου που ονομάζεται φυλακή. Το μονοπώλιο του τρόμου πρέπει πάση θυσία και με κάθε κόστος να παραμείνει στα χέρια του εξουσιαστικού συμπλέγματος. Γιατί ο στόχος τελικά είναι ο «σωφρονισμός» και η πειθάρχηση του απανταχού ανθρώπου, αυτού που εκτίει την ποινή του στην νόρμα της κοινωνικής συμπεριφοράς στην οποία είναι φυλακισμένος. Το στοίχημα όμως, παραμένει ανοιχτό όσο υπάρχουν καρδιές και μυαλά που οργανώνουν λεπτό προς λεπτό την συντριπτική ήττα του κόσμου της εξουσίας, την ισοπέδωση κάθε κάτεργου, ορατού και αόρατου, και την οικοδόμηση του ελεύθερου κόσμου πάνω στα γκρίζα τους συντρίμια.

Η ελευθερία θα ανθίσει
πάνω στα συντρίμια
των φυλακών

